

Amb el teatre valencià

Llig indignat els atacs que rep aquests dies el món del teatre valencià arran del manifest que féu públic la setmana passada el sindicat d'Actors i Actrius Professionals Valencians... Uns atacs que han topat amb respostes com la de l'actor Xavo Giménez, que s'ha atrevit a posar cadascú a lloc i en públic, com ja tocava.

Llig indignat els atacs que rep aquests dies el món del teatre valencià arran del [manifest](#) que féu públic la setmana passada el sindicat d'Actors i Actrius Professionals Valencians. 'Los actores están mordiendo la mano que les da de comer' ha dit la prepotent senyora Isabel Bonig, coordinadora del PP valencià. Uns atacs que han topat amb respostes com la de l'actor Xavo Giménez que, amb un rotund 'Qui dóna de menjar a qui?', s'ha atrevit a posar cadascú a lloc i en públic, com ja tocava. He de dir que aquesta mena d'atacs no ens sorprenen, als qui vivim en 'la tierra de la flores de la luz y de l'amor', com alguns encara canten. Més aviat estem acostumats als mètodes gàngsters d'uns polítics que acumulen tan poca vergonya com bitllets a les butxaques (excepte el bo del senyor Camps, és clar). El mal és que massa sovint caiem en la resignació. Ja ho he escrit en algunes altres ocasions, però crec que és convenient de recordar que el dret de protestar és l'últim dret que ens queda, als valencians. Per això estic amb els actors i actrius que enguany s'han decidit a plantar cara per la dignitat de la professió. Una actitud, aquesta, que ja vam protagonitzar els [músics i cantants en valencià](#), però també el món del jazz o el de les [societats musicals](#), un dels patrimonis culturals més importants del país, que el dia 6 de març vinent presentaran al Teatre Micalet de València un [manifest semblant](#) per a denunciar la supressió d'ajudes de la Generalitat. I és que ja ha arribat l'hora que els diferents àmbits de la cultura valenciana unim esforços per cridar ben alt que n'estem farts, farts, de les polítiques d'aparador, de l'amiguisme, del balafament i del descrèdit constant de la identitat pròpia. Però, sobretot, farts de les amenaces dels gàngsters amb càrrec que ens imposen totes aquestes xacres amb pressupostos públics i, damunt, tenen la barra de creure's que els devem la vida.

3 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)